

[Svend Aage Jensby]

Vi støtter de øvrige bestemmelser i forslaget om uddannelsesstøtte. Vi er meget tilfredse med, at det nu er lykkedes at kunne yde erstatning til hjemmeværnspersonel, der kommer til skade under øvelser.

Med hensyn til tilskudsordningen til arbejdsgiverne vil jeg sige, at den går vi naturligvis også ind for, fordi det er en vanskelig situation, man kan sætte arbejdsgiverne i. Men vi mener bare, at det må overvejes under udvalgsbehandlingen, om ikke den ordning kan forbedres. Det er en ganske ringe kompensation, arbejdsgiverne får for at skulle møde med et åbent og velvilligt sind til den situation, de kan komme til at stå over for. De får skaldede 47 kr. i timen, tror jeg det er, i tilskud til ansættelse af vikarer, og det synes Venstre godt kunne forbedres.

Orlovsordningen med hensyn til uddannelse og den slags er vi helt med på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Ja, hr. Svend Aage Jensby tvinger mig jo nærmest på talerstolen, for det, hr. Svend Aage Jensby sagde, var stort set lige så ynkeligt som det, hr. Helge Adam Møller sagde.

Det Radikale Venstre har igen voldført ikke bare Det Konservative Folkeparti, men også Venstre og måske oven i købet Socialdemokratiet, hvis man skal forstå hr. Svend Aage Jensby ret. Der er ingen grænser for, hvad Det Radikale Venstre er i stand til, og hvor lidt ansvar de to gamle regeringspartier har pådraget sig ved stemmeafgivningen dengang.

Hr. Svend Aage Jensby: Kan det ikke ses, at det er ynkeligt? Jeg kan høre det. Man behøvede ikke at lytte til Det Radikale Venstre, hvis man ikke ønskede det. Der var ikke nogen som helst, der sagde i september 1992, at man skulle gøre, som Det Radikale Venstre sagde. Man kunne have ladet være med at gennemføre ordningen, man kunne have fundet en anden løsning med det flertal, der fandtes.

Det Radikale Venstre har vel ret til at have sin holdning på det her punkt, og vi har aldrig lagt skjul på, at vi var imod noget med tilbagevirkende kraft. Jeg har hørt de borgerlige partier sige med ganske jævne mellemrum, at det værste, man kunne gøre her i livet, er at pålægge borgerne noget med tilbagevirkende kraft. Men når man udsætter folk for noget, som ikke

var en del af deres kontraktlige forpligtelse, er det noget med tilbagevirkende kraft. Og derfor synes jeg, at det klæder hr. Svend Aage Jensby og hr. Helge Adam Møller utrolig dårligt nu at påberåbe sig, at man er blevet voldført i denne sag; at det var imod ens vilje, at det var én så inderligt imod, og at man nu kan give Det Radikale Venstre skylden for, at man kom til at trykke på den gale knap. Det er utroligt.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Se, forholdet er jo, som også hr. Jørgen Estrup burde vide, at vi første gang står over for problemstillingen, da vi skal sende »Olfert Fischer« til Golfen; her har vi problemet for første gang. Skulle en mindretalsregering så strække våben og sige: Jamen når vi ikke kan få vores vilje, så vil vi slet ingen ting. Det havde dog været endnu mere ynkeligt . . . jeg mener at kunne huske, at det var ved »Olfert Fischer«, men jeg kan huske forkert, o.k.

Men sådan har det også været de senere gange, at hvis ikke vi havde accepteret den holdning, der var fra bl.a. hr. Jørgen Estrups side, havde vi ikke kunnet vise vort ansigt i international sammenhæng, og så har den tidligere regering altså valgt at opnå, om ikke det bedste, så dog det næstbedste. Det er jo forklaringen på det.

Men som sagt, hr. Jørgen Estrup, jeg synes, at vi skulle prøve at blive enige om her i dag at stryge den sætning, den tilføjelse. Muligheden bliver så, at vi kan samle seks partier, der går ind for, at sådan skal det være. Den nugældende personellov er i orden.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jamen jeg skal ikke klandre hr. Svend Aage Jensby for et eventuelt erindringssvigt omkring »Olfert Fischer«. Der var ikke noget problem i forbindelse med udsendelsen af »Olfert Fischer«, første gang var i september sidste år. Og grunden var selvfølgelig den helt naturlige, at vi her skiftede fra noget klart fredsbevarende, hvor man havde en klar situation i forbindelse med Kroatien; nu fik man en uklar situation i forbindelse med Bosnien, et udvidet selvforsvarsbegreb, som gjorde det meget uklart, om vi ikke også var inde i en § 19, stk. 2-situation i forhold til grundloven.